

Ilona Martynenko

Je to neuvěřitelné, ale jsou tomu již dva roky, co Ilonka, tehdy jako jediná, úspěšně vykonala přijímací zkoušky do magisterského studia. Od té doby jsme spolu sdíleli hodně času v rámci výuky hlavního oboru, ale i komorní hudby.

Je to člověk velice senzitivní, přemýšlivý a zároveň temperamentní, což se patřičně zrcadlí v jejím způsobu hry. Mluvím tedy zde o člověku sympatickém, veselém, milujícím dobrou hudbu i dobrou společnost. Vážím si její příkladné houževnatosti, pracovitosti a cílevědomosti. Všechny zkoušky vždy vykonala v řádných termínech, tedy nikoli v dodatečných, takřkajíc „na poslední chvíli“.

Řekl bych, že je přímo obdivuhodná, protože jako maminka tříletého Jiříka se všemi rodinnými povinnostmi, dokázala na velmi solidní úrovni nastudovat během magisterského studia např. Houslový koncert D dur P.I.Čajkovského, Bachovu Ciaconnu, Wieniawského Variace na originální téma či Polonézu D dur, Brahmovu sonátu č.3 d moll, Bethovenovu 1.sonátu, Smetanova dua „Z domoviny“ a řadu dalších skladeb. Také z komorní hudby budiž jmenována aspoň dvě díla – Klavírní trio H dur op. 8 J.Brahmse nebo Dvořákův klavírní kvintet op. 81. Samozřejmě toho bylo všeho mnohem víc.

Vím moc dobře, že jsem byl mnohdy ve vymáhání svých interpretačních představ neodbytný a sobecký, ba přímo otravný, ale činil jsem tak vždy jen v dobré víře, aby se Ilonka zhostila interpretačních úskalí co nejdříve. Myslím, že ale vždy vše probíhalo v dobré pohodě bez stresu a na základě vzájemné důvěry. Prostě jsme táhli za jeden provaz, ale vždy jen na jednom konci. Nikdy jsme se takřkajíc nepřetahovali.

Závěrem bych chtěl říci, že spolupráce s Ilonkou mi vždy přinášela úžasnou radost a popravdě řečeno bolelo by mě srdce, kdyby tímto aktem naše spolupráce skončila.

Ze srdce přeji Ilonce mnoho štěstí a úspěchů jak v osobním, tak uměleckém životě.

Doporučuji k obhajobě.

Hodnotím A.

Jiří Panocha.